

Antonu Krempeljnu

ob odkritju njegovega spomenika pri Mali Nedelji, dne 11. avgusta 1895.

Počivaj mirno, narodnják,
V gomili častni svoji, davni!
Saj zemlja je slovenska tu,
Kjer spavaš ti, Antón naš slavni!

Že daleč je za nami čas,
Ko ti pošteno si se trudil,
Da bi s peresom národ svoj
Iz sna na delo dušno vzbúdil.

V besedi naši pravil si,
Kakó je v časih starih bilo,
Kaj vse na zemlji sveti tej
Domači se je dogodilo;

Kakó napadal njega dni
Nam domovino je sovražnik,
Kakó Slovenec branil jo,
Kakó ji hraber bil je stražnik.

Kakó prelivali so kri
Za zemlje vsako ped očetje . . .
Junakom na gomile tém
Pesniško ti si trosil cvetje.

Zdaj duh nesmrtni tvoj z višáv
Ozira pač se često doli;
Na raj Slovenskih zrè goric,
Po domovini vsej okoli.

Katera zemlja druga pač
V lepóti našo tó prekaša?
In, glej, še bivamo tod mi,
Še je slovenska, še je naša!

A národ le — učiš nas ti —,
Ki domovino ljubi, brani,
Ki dela, trudi se za njó,
Je vreden, da si jo ohrani!

A. Aškerc.

Ponatis iz „Slovenskega Gospodarja“.

Ms 253, mapa II, orig' 2/1

N 10. 3. 1953 / 354